

Steenbergse vliet van de Blauwe Sluis naar De Heen 09 maart 2018.

Het was ondertussen bijna 4 maand geleden dat ik nog gevaren had. Een van de oorzaken was een val met de fiets dat mij een gezwollen knie en een spierscheur in het onderbeen had bezorgd. Gelukkig viel het herstel daarvan wat samen met een serieuze griep en een vrij lange vorstperiode die varen toch onmogelijk maakte. Het was dus een hele opluchting dat ik terug voor een tochtje kon starten al was mijn been nog niet helemaal hersteld.

Op de Nederlandse TV had ik wel gezien dat er hier en daar nog ijs op de binnenwaters lag maar dat zouden we wel zien. Ik wist uit ervaring dat mijn kajak dat aankon, omdat hij een schuin oplopende spitse boeg heeft, als het ijs niet te dik is. Omdat de watertemperatuur nu rond de 1 a 2 graden zit en de luchttemperatuur (en gevoelstemperatuur) tegen het vriespunt nemen we zo weinig mogelijk extra risico's en varen we op klein binnenwater met relatief weinig wind en een maximale winter uitrusting.

Buiten handschoenen en onderkleding in thermoacril, de fleece overall en het droogpak is dat ook in een waterdichte tas in de dektas met reserve ski handschoenen, watervaste chemische handwarmers en een pots. Met de reserve peddel (stevige uitvoering) zou ik desnoods gaten kunnen maken om de peddel door het ijs te steken. Als hoofddeksels had ik de helm mee (ijs) met badmuts daaronder tegen de koude, een warme pots en (altijd) de kap van het droogpak. Het zou van pas komen.

Het vertrek aan de Blauwe sluis was een verrassing, er was daar vrij recent een overdraag en landingsinstallatie gebouwd zoals ik nog nergens gezien heb. Twee aalscholvers hielden de wacht.

Naast een kleine parking is te zien dat over het ganse talud een trap is aangelegd met anti slip stroken en aan het water zijn twee landing steigers van verschillende hoogte voor kayak en kano. Naast de trap zijn in het gras kunststof rasters aangebracht zodat bij slepen of lopen het talud niet beschadigd wordt en men ook gemakkelijk kan stappen met bv de kayakkar.

Ook aan de andere zijde van de sluis zijn er trappen en steigers aangelegd.

Ijs was hier niet te zien dus het water in en weg. Gelukkig had ik wat keuze in hoofddeksels want soms was de ijzige wind zo onaangenaam dat ik mij met pots en kap van droogpak moest wegsteken. Als de wind wegviel was dat dan weer te warm. Het was dus tussendoor wat aanpassen.

Even naar de sluis op de Steenbergse vliet. Ook hier zijn kajaksteigers aangelegd en is er parking.

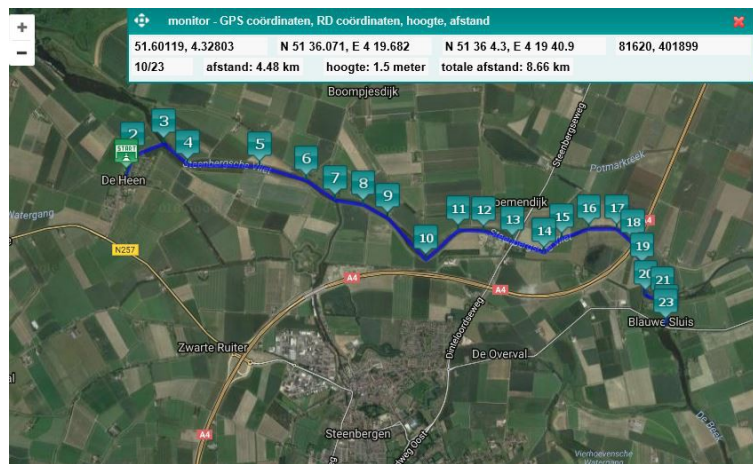
Onderweg naar De Heen is er het ijs. Blijkbaar is er al doorgevaren zodat het niet speciaal problemen stelt. Hier en daar is het ijs toch rond de 2 cm dik. Op grotere schotsen schuift de kajak zijn boeg op het ijs zoals een echte grote ijsbreker om het dan met zijn gewicht te breken. Gekraak en gebonk tegen de romp, wel een speciale ervaring.

Aan de kajaksteiger van De Heen geraak ik niet. Het ijs is hier niet gebroken en om tientallen meter gaten te gaan maken om de peddel in te steken enkel om aan die steiger te geraken leek mij teveel gevraagd temeer daar ik in de jachthaven een kajaksteiger gezien had in het voorbij varen.

Die steiger was er een met variabele hoogte zodat de beste hoogte om uit te stappen gekozen kan worden. Een prachtig en rustig wintertochtje van een 18 km.

Paul

<http://blog.seniorennet.be/kajak/> <https://www.facebook.com/Kajak-Brasschaat-384748901563569/>
AKKC <http://www.akkc.be/>